



*S*yndaşym! Sen irden meniň bilen nämeleriň bolup geçenini bilyärmiň?! Şu gün irden...

Lukmanyň jaýyndan çykdy. Howa hoştapdy. Asman dup-durudy. Ho-ol alysdaky daglaryň gar basan gerişlerine çenli görnüp durdy. Ýanyoda gyzyl, ýaşyl, sary, çal reňkli, pişme şekilli daş bölejikleri düşelendi. Olaryň käbirleri basyp geçeniňde, jygrydap ses edýärdi.

Üstüme abanyp duran jaýlaryň gatlaryny sanáydym. Ol jaýlar sanap çykmaý ýaly, başlary buluda ýetip duran binalar kimin, onçakly belent hem däldi. Hemmesi alty ýa-da ýedi gatlydy. Aralarynda ýekeje sekiz gatly jaý hem bardy. Sekizinji gat az-owlagrak hem bolsa, ýokardan buýsançly we tekeþbirlik bilen bakýardy. Ýone ol ýalňyzdy.

Dynç günlerinden beýleki adaty günlerdäki ýaly, adamlar öz-iş aladalary bilen başagaýdylar. Belki, olaryň arasynda gam-gussaly bir ynsan-da tapyllar. Hawa, ol ynsan hökman bardyr. Özi-de gamgyn bolmaly. Ol öz ýitiren perzendini gözleýändir. Men şonuň bilen gürleşmelidim. Eger başa barmasa, birje gezek daşyndan görsem-de, yüz-keşbindeñ kalbynyň çuňlugyny boýlap, meňzine bakyp dursamam ýeterlik bolardy.

Garşymdan ýigrimi, mümkün, ýigrimi bir ýa-da

ýigrimi iki ýaşlaryndaky bir gyz seýkin basyp gelýär. Elinde gazete dolanan bir zat bar. Ol surat eseri bolmaly. Suratkeş bolsa gerek?! Emma ol o diýen gamgyn-a däldi. Durky, hatda ädimleri-de edalydy. Ol, belki-de, meni tanayandır? Yzyma öwrüldimde:

— Hanym! — diýip, oña yüzlendim.

— Maňa diýyänizmi?

— Siziň sagadyňyz-a ýokdur?

Ol:

— Bar, ýediden ýigrimi baş minut işleýär — diýidi.

— Birnäçe minutlyk wagtyňzy alyp bilerinmi?

— Suwjuk söz gatmagyň täzece usulomy şu?!

— diýdi-de, ol öz ýoly bilen ýöräberdi. Eger tanan bolsa, ol duýaýmalydy ahyry, düşünäýmeli... hergiz beýle geleşmezdi. Ýone hiç zat aňlaman gidip barýardy. Pursatsaýyn menden daňlaşyardy... uzaklaşyardy... ara açýardy...

Onuň sindiz hem ädimleri edaly...

Yzyma öwrüldim-de, ýolumy dowam etdim. Ýanyoda düşelen çal daşlar ikindi şapagynyň gyzylymtyl-narynç reňki bilen öwşün atýardy. Dagyn başyndaky garlar-da edil öňküsi ýaly göze ilginçdi. Duşumdan käte bir öteğçi geçip gidýärdi. Howluk-

maç ýöräp geçyänleri kän däldi. Köpüsi haýaljak ýoreýärdi. Olaryň biri-biri bilen baglanyşylary ýokdy, hiç kim hiç kime seretmeyärdi. Diňe ädimler i kate tizleşip, kate haýallaýan iki adam (belkide, iki dostdur) gaty-gaty gülüşyärdi. Olaryň biri has hem časly gülüýärdi. Töwerekdäkiler olara geň galyp garaýardylar. Käbir ötegçileriň bolsa, olaryň gülüşülerini eşidip, öz gülküleri tutýardy. Galanlary bolsa, biperwaýlyk bilen olara serediýärdiler. Bir adam ol iki dosta bakyp gaşyny çytdy. Bu adamyň üsti-başy tertiplidi. Aýakgaby ýaldyrat durdy. Uzyndan gara we giň jalbary tazeke biçüwdedi, penjegi sap ak reňkdedi. Howlukmaçdy. Mümkin, bir edaranyň başlygydyr. Aý, ýok, başlyklar pyýada gezmezler. Onuň Waliasr şayolunyň ugrundaky uly dükanylaryň biriniň eýesi bolmagy-da ähtimal. Hawa, hökman şeýledir. Gülmäge wagty ýokdy — gyssanmaçdy. Bu-da meniň gözleýän gamgyn ynsanym däl. Ol gamgyn däl-de, yzgytsyzdy.

Hemmeleriň yüzlerine, saçlaryna üns bilen seredärdim. Zenanlara, olaryň özlerine nähili timar berendiklerine seredärdim. Bir zenan dodaklaryna gülgün reňk çalypdyr. Mele saçly ýene bir zenan bolsa, dodaklaryny gyrmazy reňke boýapdyr. Gyrmazy reňkiň yüzunge gelişmeyändigini oña aýtdym.

— Hanym! — diýip, oňa ýüzlendim. Ol:

— Aýdyberiň! — diýdi.

— Bilýänizmi näme, gyrmazy reňk siziň yüzüňize dütýbünden gelişmeyär.

— Seniň ne işiň, tentek! — diýip, jogabym nagt

berdi. Dogry-da walla... Yone meniň aýdýanymyň hem jany bardy ahbetin. Men bary-ýogy oňa ýüzüne gülgüne, goý gülgüne reňkiň has gowy gelişjekdigini aýtjakdym. Aýtmaga goýmady. Ötägitdi.

Ol ýana geçdim. Yoluň ol tarapyna. Köçäniň bu tarapyndaky ýanýoda kül reňkli daş düşelendi. Çagalar öýündäki krowatyň, hut şol, ýyllar boýy üstünde ýatan krowatymyň reňkinde...

Çagalar öýuniň penjireleriniň arasynda ak tutulary hemiše ýapyk durýan ýeke-täk bir penjire bardy. Ol meniň otagymyň penjiresidi. Krowatym şonuň öñünde durardy. Penjirämiiň tutusyny hiç wagt açmadym. Garaşdym. Günleriň bir günü onuň özi tutyny syrmazmyka, meni idäp yzymdan gelmezmiňä diýip, şol ýerde, on dokuz ýyl sabyr edip garaşdym. Emma tuty syrylmady. Ol hem gelmedi.

Çagalar öýünden gaýdan wagtym hem olaryň şo-ol öňküsi ýaly ýapyk durşudy. Ýerzeminde ýerleşyän kiçijik bir otagda yașadym. Dar hem bolsa, sekiz ýyllap mydar etdim. Gaz ojagyny gapdalky otagda ýasaýan maşgala bilen şärikli ulanýardyk. Günleriň birinde ol meni tapar, şu ojakda maňa nahar bişirip berer diýip ynanýardym. Garaşyarydım...

Meniň kireýine alan täze öýumiň bir otagynyň, bir eýwanynyň, aşhanasynyň, hammamynyň, iki sany uly penjiresiniň hem-de aýratyn gaz ojagyň bardygyny-ha asla bilýän hem däldir. Özbaşy-ma öýumiň bardygyny bilse näme üçin gelmesin? Hökman gelerdi. Bu zatlardan öňürti meni idärdi. Iň bolmandı, şu gün irdenki waka bolup geçmez-

Häzirki zaman tanymal eýran ýazyjysy Siamäk Golşiri 1968-nji ýylда Ysyhan şäherinde dünýä indi.

1990-nji ýylда Ysyhan uniwersitetiniň nemes dili we edebiyaty bölmümine okuwa girýär. 1996-nji ýyl-da ol «Ilkinji Jahan urşundan soňky german edebiyatynyň hekaýalary» mowzugy boýunça ylmy iş ýazyp, alymlık derejesini alýar.

1991-nji ýylда Golşiri edebi döredjilige aýak basýar. «Ýarygije» atly ilkinji hekaýasy 1994-nji ýylда «Adineh» žurnalında çap edilýär, bu eser dessine okyjylaryň ünsünü çekýär. Emma hakyky üstünligi Golşirä 1998-nji ýylда neşir edilen «Yşk hakda, ölüm hakda» atly hekaýalar ýygyndyşy getirýär. 2000-nji ýylда Golşiriniň «Ýanýoldaşlar» hekaýalar kitabı we «Garabaşma» romanı kitap bolup çykýar. Bu eserler ony Eýranyň in öňdebaryj ýazyjylarynyň hataryna goşýar. Onuň soňraky ýazan eserleri, şol sanda «Soňsuz gije» (2001), «Aýy tarapy» (2001), «Näletlenen» (2002) we «Ýşgyň pynhan yüzü» (2007) romanlary, «Dişiňi gyesip...» (2003), «Möý» (2005) we «Baýlary söýyän» (2007) hekaýalar ýygyndyşy okyjylaryň uly söýgüsini gazandy. Bu eserleriň köpüsi Eýranyň abraýly edebiyat baýraklaryna mynaps boldy. Siamäk Golşiri häzir «Táhran, Arwah köçesi» (2008) romanı bilen başlanýan trilogýasynyň üstünde işleyär.



SIAMÄK GOLŞIRI

den öňürti-hä ýanyma gelerde.

Ötegçileri synlayardym. Ine, şu adamlaryň arasynda meniň ejem bolmaly. Bolaýmalydy. Meni gözläýmelidi. Men ony hökman tapmaly. Çagalar öýüne dolanyp barmagym gerek. Belki, ol meni idäp çagalar öýüne barandyr? Yöne ol ýere geçen hepde baran wagtym-ha — «Gelenok!» — diýip-diler.

Köpcüligiň arasynda bir aýal ünsümi çekdi. Onuň kiçijik gözleri bardy. Özüne oňat timar beripdir. İnceden, ýáy şekilli gaşlary bardy. Dodaklary-da ýüzüne gelüp durdy. Belki-de, ol şonuň özüdir. Aý, ýok, meniň ejemiň egninde gaýyış paltosy ýokdur. Meniň ejem kimem bolsa, edil hazır onuň kalby aladaly, bikarar bolmaly. Emma ol aýal egni gaýyış paltoly, özi-de juda bigam gülümsiräp barýardy.

Meniň hem bu dünýäde bardygyny, ýygy-ýygydan aglaýandygyny, juda seýrek gülýändigimi, ýykylýandygyny, soňra ýerimden galýandygyny, ýigrenýändigimi, söýyändigimi bilmeli ynsan, meniň üçin dünýäde deňi-taýy bolup bilmejek şol ynsan menden bihabarmyka?

Märekäniň içinden bir garryja aýal gözüme yssy göründi. Ony özüme ýakyn duýdum. Başynda gara ýaglygy bardy. Daş keşbi meniň elmydama hyálymda beslän kábäme meñzemeýän-de bolsa, onda nähilidir bir mähir, ruhumu golaýlyk syzdym.

— Ene jan! — diýip, oňa ýüzlendim.

— Maňa bir zat diýýärmiň? — diýip, ol ýüzüme çiňerildi.

— Ogluňzy ýitiren-ä dälsiňiz? Şu gün irden özi hakda hemme zady bilen ogluňzy, ene?..

Ol ýaglygynyň çowuny serpip, gulagyndaky eşidış enjamyny görkezdi-de, öz ýoly bilen gidiberdi.

Köçede adam gatnawy köpelipdi. Öýüme čenli onçakly uzak aralyk galmandy. Jaylar kiçelen ýaly görünüärdi. Ýanýodanyň käbir ýerlerine dürlü reňkli owunjak daşlardan nagyış düşelendi. Käbir ýerleri bolsa, diňe büdür-südür daş bilen örtülipdir. Ýoluň gyrasyndaky ganawdan läbigin ysy gelýärdi. Ýata suwuň ýüzüni zir-zibiller örtüpdı.

Öýumiň howlusyna ýetdim. Garawul basgançaýy gapdalynda, hamala diýersiň, ýörite oturdylan heýkel ýaly bolup, öz demir oturgyjynda adatkakysy ýaly haýbatly otyrды. Seýilgähde dikilen, arly ýyllap sarsman oturan heýkeller bolar-a, ine, edil şolar ýaly bolup otyrды. Onuň aýagy gurşup giden borly, çykaran köwüşlerini heniz hem aýagyna geýmändir.

Jayýň girelgesine ýetenim hem şoldy welin, öý eýesiniň iki oglunyň biri basgançaýy eltutarynda ýanlayýn oturdy-da, aşaklygyna typyp gaýtdy. Beýlekisi diňe syn edip durdy. Birinjisi maňa salam berdi-de, ýene ýókarlygyna ylgady... Oglanjyklaryň ikisi-de hezil edip gülüşdiler.

Sebäbi olar tutuş howlynnyň, hatda meniň öyümiň hem özlerine degişlidigini bilyärler-dä. Basgançaklardan ýokarky gata galdym. Gapynyň daş yüzünde durkam, oglanjygyň salam berendigi ýadyma düşdi. Ýokarda duran ýerimden salamyna jogap berdim. Ol eşitmedi, çünki ýene-de eltutan-dan aşak typmaga hazırlenyärdi.

Öýumiň gapysyny açdym.

Irdən lukmanyň özi islemezden, maňa hemme zady eşitdirendigini hiç kim bilmeýärdi. Ol surat-keş gyzjagaz hem, ýüzi çytyk adam hem, gulagy eşidiş enjamly garryja aýal hem, hatda garawul hem bilmeýärdi. Aslynda ol bu zatlary maňa dälde, şepagat uýasyna aýdypdy.

Şepagat uýasy goýun gözli, şar gara saçly, akmenejiz gyzdy. Gaşlary bolsa garlawajyň ganatlary ýaly gerlip durdy. Dodaklary reňklenmedikdi. Názik elli bilen ilkinji gezek goşarymdan tutup, gan basyşmy barlanyna eýyäm dört aý bolupdy. Balkyldap duran pyýala gözleri bilen, bir görseň, goşaryma, bir-de ýüzüme içgin-içgin seredýärdi. Bir minut geçeninden soň hem: «Örän gowy!» diýýärdi-de, beýleki otaga gidýärdi. Bu gün ol otagyň gapysyny ýapmagy ýadyndan çykarypdy. Gapyny ýone itekledi-de, gidiberdi. Ir sáherdi. Belki-de, ukudan giç oýanandır-da, hassahana gyssagarada gelendir? Heniz ukusyndan açylan däldir? Hökman şonuň ýalydyr, ýogsam men olaryň gizlin gür-rüňlerini eşitmezdim ahyry...

Lukman pessaý ses bilen men hakda gelen neti-jesini aýtdy. Belki, her gün hem aýdýandır?!

— Nepi degmezmiňä diýýärin, uzak bolsa, birki hepdeden artyk ýaşamaz...

...Ýalňyz syrdaşym! Indi sen hem meniň kalbymda nämeleriň bolup geçendigini bilýärsiň. Diňe sen bilýärsiň, ey, meniň umytalarymyň we «bel-kidelerimiň» ýeke-täk şayady. Diňe sen, ey, meniň agaçdan ýasalan kiçijik ýazuw stolum!